

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 533/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť L. P., H., zastúpeného advokátom JUDr. T. Š., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 7 CoP 711/2005 a sp. zn. 8 CoP 232/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2012 doručená sťažnosť L. P. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 7 CoP 711/2005 a sp. zn. 8 CoP 232/2010.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že krajský súd naposledy rozhodol vo veci 26. novembra 2010, ale 23. februára 2011 podal proti jeho rozhodnutiu opakovanú sťažnosť

(IV. ÚS 249/2011), o ktorej však rozhodnuté ešte nebolo. Preto označenú dobu treba považovať za zbytočné preťahy pričítateľné krajskému súdu, ktorý nerešpektoval predchádzajúci nález ústavného súdu. Navrhol vysloviť porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy, zaviazať krajský súd zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € a náhradu trov konania.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

4. K namietanému porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v predmetnej veci malo dôjsť postupom a rozhodnutím krajského súdu, ktorý nerešpektoval predchádzajúci nález ústavného súdu a opätovne vo veci protiústavne rozhodol 26. novembra 2010.

5. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

6. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

7. Podľa zistenia ústavného súdu konanie pred krajským súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 8 CoP 232/2010 bolo skončené 26. novembra 2010. Sťažnosť sťažovateľa z 25. septembra 2012 bola ústavnému súdu doručená 7. októbra 2012. Z toho vyplýva, že sťažovateľ sa ochrany svojich práv domáhal zjavne až po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2012